

17. december 2020

Sagsnr.: 20/11192

Klagenr.: 1013606

AFGØRELSE

i klagesag om Køge Kommunes lovliggørende landzonetilladelse til ridebane uden belysning på A 1 , Bjæverskov

Køge Kommune har den 2. september 2020 givet lovliggørende landzonetilladelse til en ridebane uden belysning på ejendommen A 1 , 4632 Bjæverskov.

Planklagenævnet

Toldboden 2

8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37 79 55 26

www.naevneneshus.dk

Planklagenævnet har modtaget en klage over afgørelsen.

Planklagenævnet stadfæster afgørelsen, idet nævnet dog ændrer vilkåret om belysning til følgende vilkår:

- Belysningen må kun være tændt, når ridebanen benyttes.
- Belysningen skal være rettet ind mod banen, og lamperne skal være afskærmet foroven, så de ikke lyser opad.

Indholdsfortegnelse

1. Klagen til Planklagenævnet.....	3
2. Sagens oplysninger.....	3
2.1. Området og ejendommen	3
2.1.1. Ejendommen A 1	3
2.1.2. Planlægning for området	4
2.1.3. Ejendommen A 2	4
2.2. Forløbet før klagesagen.....	5
2.3. Ansøgningen.....	5
2.4. Den afgørelse, der er klaget over	6
2.5. Klagen og bemærkningerne hertil	7
2.5.1. Korrespondance i klagesagen.....	7
2.5.2. Forskelsbehandling ved afslag på belysning.....	7
3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse	8
3.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse	8
3.1.1. Planklagenævnets behandling af sagen	8
3.1.2. Planklagenævnets kompetence.....	9
3.1.3. Planklagenævnets prøvelse	9
3.2. Generelt om landzonetilladelser	9
3.3. Etablering af ridebane	10
3.4. Lighedsgrundsætningen	10
3.5. Planklagenævnets vurdering af tilladelsen	11
3.6. Planklagenævnets vurdering af vilkåret	11
3.7. Planklagenævnets afgørelse	12
4. Gebyr.....	13

1. Klagen til Planklagenævnet

Ansøgeren klagede den 3. september 2020 til Planklagenævnet over kommunens afgørelse om at give landzonetilladelse til ridebane uden belysning.

Planklagenævnet modtog klagen den 7. oktober 2020 fra kommunen.

Klageren har navnlig anført, at der med afgørelsen er tale om forskelsbehandling mellem naboejendomme.

Indholdet af klagen gengives nærmere i afsnit 2.5.

2. Sagens oplysninger

2.1. Området og ejendommen

2.1.1. Ejendommen A 1

Klagesagen vedrører matr.nr. [REDACTED] der er del af en ejendom på adressen A 1 [REDACTED], 4632 Bjæverskov. Ejendommen ligger i landzone og er noteret som en landbrugsejendom på 4,7 ha.

Det fremgår af BBR, at der på ejendommen findes et stuehus på 209 m², en garage på 64 m², en staldbygning på 112 m² og et maskinhus på 450 m².

Ejendommen ligger i det åbne land, i et område med dyrkede arealer, skove og spredt bebyggelse. A 1 [REDACTED], der er en asfalteret vej, løber fra F 2 [REDACTED] svej i nord til A 3 [REDACTED] i syd. På en ca. 900 m lige strækning ligger vejen mellem arealer med fredskov, og på denne strækning ligger flere mindre landbrugs- og beboelsesejendomme på begge sider af vejen. Ejendommen ligger som en af de nordligste ejendomme på denne strækning, hvor A 1 [REDACTED] drejer vinkelret mod øst.

Ejendommen ligger inden for skovbyggelinjen og henholdsvis ca. 150 m og 200 m fra skovbryn. Ejendommen grænser mod sydvest op til fredskov, og langs det sydvestlige matrikelskel løber et beskyttet vandløb. Nord for ejendommen er åben ubebygget mark, og mod syd ligger naboejendommen, A 2 [REDACTED]. Mod nordøst grænser ejendommen op til landanlægget for F 1 [REDACTED] Havmøllepark¹.

Ridebanen er anlagt umiddelbart nord for maskinhuset på ejendommen og ligger dels ud til åbne arealer, dels ud til A 1 [REDACTED]. Forbipasserende på A 1 [REDACTED], der kommer nordfra og i retning af ejendommen, har et længere kig til ridebanen med skoven som baggrund. Ridebanen ligger lavere i terrænet end A 1 [REDACTED].

Ridebanen ligger i en afstand af ca. 103 m til naboejendommens beboelse mod nordøst.

¹ Det samlede projekt udgør etablering af 600 MW havmøller på F 1 [REDACTED] i farvandet mellem Møn, Sydsverige og Nordtyskland.

2.1.2. Planlægning for området

Ifølge kommuneplan 2017-2029 for Køge Kommune ligger ejendommen inden for udpegningen af særligt bevaringsværdige kulturmiljøer, område med kulturhistorisk interesse og potentiel økologisk forbindelse. Ejendommen er omfattet af kommuneplanramme 13L01, Det åbne land. Kommuneplanen er en videreførelse af kommuneplan 2013, dog med enkelte sproglige rettelser i retningslinjerne og enkelte tilføjelser samt ændrede beskrivelser for udpegningerne.

Ejendommen ligger i landskabskarakterområdet Åshøj-Vallø Skovegne, der er udpeget som område med landskabelig værdi, og som beskrives som følgende i kommuneplanen:

Omfatter det store sammenhængende skovlandskab med Åshøj skovene ved Køge, Vallø Storskov ved Herfølge og Maglebjerg-skovene op mod Ringsted Kommune. Hele egnen, bortset fra de byprægede områder omkring Køge, Herfølge og Algestrup er udpeget som områder med landskabelige interesser. Karakteristisk for egnen er det bølgede terræn med de stærkt fligede skove og lunde, hvis kraftige løvskovbryn danner markante og varierede landskabrum. Typisk er også de mange husmandsrækker. Det ret uspolerede skovlandskab er sårbart over for indgreb, der medfører opfyldning eller udviskning af landskabsrummene eller som slører deres karaktertræk. Det kan fx være høje, tekniske anlæg, ny byudvikling, rydning af hegn og skovbryn samt større nye plantninger.

Det fremgår af retningslinje 1, om områder med landskabelige værdier, at:

Inden for landskabsområderne må der som hovedregel ikke planlægges eller gennemføres byggeri og anlæg ud over det, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri, eller inddrages arealer til byudvikling, råstofindvinding og placering af ren jord, fx i form af volde. Bygninger og anlæg inden for områderne skal placeres og udformes med hensyntagen til bevaring og beskyttelse samt mulighed for forbedring af værdierne.

Ejendommen ligger inden for udpegning nr. 17 F 2 , der er en del af de udskiftede landsbyer, og området er derfor beskyttet som særligt bevaringsværdigt kulturmiljø. Der fremgår ikke nærmere af kommuneplanen om bevaringsværdierne.

De potentielle økologiske forbindelser skal ifølge kommuneplanen fungere som nye økologiske forbindelser i fremtiden. De potentielle økologiske forbindelser indeholder i dag værdifuld natur, og ved inddragelse i Grønt Danmark sikres værdierne mod fremtidige forringelser.

2.1.3. Ejendommen A 2

På naboejendommen, A 2 , er anlagt en ridebane på ca. 22 x 42 m

og midt for og lige uden for banen er opført en lysmast på 8 m med to lamper. Ridebanen anvendes privat og til rideundervisning for børn og unge med særlige behov.

Ridebanen ligger i en afstand af ca. 53 m fra Druestrupvej, mellem en hestefold og skoven mod vest. Lysmasten er placeret øst for ridebanen og lyser i retning mod skoven. Ejendommen ligger i rækken af ejendomme langs A 1, og med nabobeboelser til hver side.

Den 22. april 2015 gav kommunen lovliggørende landzonetilladelse til ridebanen og lysmasten på ejendommen. Tilladelsen blev stadfæstet af Natur- og Miljøklagenævnet i afgørelse af 7. juni 2016² med den begrundelse, at det ansøgte ikke var i strid med de landskabelige hensyn i området, og at det ikke ville medføre urimelige nabogener.

2.2. Forløbet før klagesagen

Kommunen traf den 30. august 2018 afgørelse om lovliggørelse af forhold på ejendommen A 1, som nærværende klagesag handler om. Kommunen gav lovliggørende landzonetilladelse til at anvende et maskinhus til privat hestestald og hestepension samt afslag på lovliggørende landzonetilladelse til en ridebane med lys efter planlovens § 35, stk. 1.

Kommunen fandt, at en ændring af en tredjedel af maskinhuset til hestestald og hestepension ikke var mere belastende for omgivelserne end den hidtidige anvendelse.

Kommunen begrundede afslaget til ridebanen med, at det ansøgte ville påvirke landskabet i en grad, der ikke var afstemt med de hensyn, som skulle varetages med planlovens bestemmelser for planlægning i det åbne land. Kommunen lagde vægt på, at der normalt ikke ifølge kommunens administrationspraksis blev givet landzonetilladelse til belysning af ridebaner inden for skovbyggelinjen. Kommunen vurderede, at såfremt der blev søgt om tilladelse til ridebanen uden lys, så ville dette blive imødekommet.

Afgørelsen blev påklaget til Planklagenævnet af ansøgeren og en nabo.

Planklagenævnet stadfæstede i afgørelse af 18. marts 2020³ kommunens afgørelse for så vidt angik indretningen af hestestald og hestepension i maskinhuset. Nævnet ophævede afgørelsen, for så vidt angik afslaget til ridebanen, idet nævnet fandt, at afgørelsen ikke var tilstrækkelig begrundet, hvorfor nævnet ophævede og hjemviste denne del af afgørelsen.

2.3. Ansøgningen

Klageren søgte om lovliggørende landzonetilladelse til en ridebane på 20 m

² NMK-31-01639.

³ 18/08197 og 18/09929.

x 56 m. Ridebanen er placeret på den nordlige side af ejendommens hal. Ansøgeren har oplyst, at ridebanen ligger ca. 50-60 cm under vejniveau A 1 j).

På hegn rundt om ridebanen er opsat 10 lysstoflamper på 48 watt i ca. 1 m's højde over toplaget på ridebanen. Hver lampe er afskærmet med et bræt, så lyset kun lyser nedad.

Ridebanen anvendes privat og som led i ejendommens drift som hestepension.

2.4. Den afgørelse, der er klaget over

Kommunen gav den 2. september 2020 lovliggørende landzonetilladelse til den ansøgte ridebane efter planlovens § 35, stk. 1.

Tilladelsen blev givet på vilkår om, at der ikke måtte anvendes lys omkring ridebanen.

Følgende beskrivelse fremgår om området:

Ejendommen har en placering i det velbevarede kulturmiljø på et hjørne, hvor A 1 slår et knæk. Det betyder, at ejendommen har en meget synlig og markant placering i landskabet og kulturmiljøet. Ved ankomst til ejendommen fra begge sider af A 1 er der en markant landskabelig oplevelse af husmandsudstykningsen med de tæt placerede huse og bygninger langs A 1. Denne oplevelse styrkes, da der ved ejendommen er en åbning i den ellers tætte bebyggelse og et landskabskig til de nært liggende skove, der danner baggrund i det stærkt karakteristiske landskab som kulturmiljø, der skal søges bevaret. Det karakteristiske ved husmandsudstykningsens spor er den tætte bebyggelse, der ligger som perler på en snor på en lige smal landevej, der ved ejendommen og A 1 s kurvede vejforløb netop her, brydes ved en åbning i bebyggelsen, der visuelt skaber forbindelsen mellem bebyggelsesstrukturen og det åbne landskab med de små dyrkede jordlodder og den nært beliggende skov og skovbryn.

Kommunen begrundende bl.a. afgørelsen med, at ejendommen har en placering i det velbevarede kulturmiljø, hvor A 1 slår et knæk. Placeringen af en belyst ridebane på netop dette hjørne af ejendommen vurderede kommunen havde en betydning for kulturmiljøet og for udpegningen af området med landskabsinteresser, hvor et af målene er at sikre, at de landskabelige værdier ikke forringes, idet belysningen påvirker oplevelsen, slører karaktertrækkene og udsynet i skumringen. Kommunen vurderede, at det var gældende i skumringen – i tidsrummet hvor mørket falder på, mens landskabet fortsat kan opleves.

Kommunen vurderede, at en ridebane med lys ville påvirke oplevelsen af skoven, idet belysningen ville være forringende for udsynet til skoven og skovbrynet og dermed ville påvirke skoven som landskabselement på det pågældende sted i væsentlig grad, selv med evt. fastsatte vilkår om tidspunkter for belysning. Kommunen vurderede også, at belysning på ridebanen ville være uhensigtsmæssig i forhold til udpegningen som potentiel økologisk forbindelse, idet dyr og planter spredningsmuligheder langs ridebanens nordlige del ville blive forringet ved lys i mørket, idet dyrene forstyrres af den oplyste bane.

Det ville ikke være muligt at opstille vilkår for belysningen, f.eks. ved begrænsning af tidsrummet hvor lamperne er tændt, fordi skumringstiden rykker sig i takt med årets gang, og dermed ville det være vanskeligt at håndhæve.

Kommunen vurderede, på baggrund af klager fra naboen mod nordøst samt ud fra iagttagelser af ridebanens placering på ejendommen og i området, at ridebanens belysning ville udgøre en væsentlig nabogene. Kommunen fandt, at naboerne på baggrund af beskyttelsesinteresser, der i kommuneplanen er udpeget i området, måtte have en berettiget forventning om, at der ikke blev opsat lysmaster eller anden belysning i området langs A 1. Kommunen vurderede endvidere, at lyset kunne være til gene for forbipasserende.

Kommunen fandt, at ridebanen uden belysning ikke ville stride mod kommuneplanens beskyttelsesinteresser, og heller ikke ville være til gene for naboer. Kommunen vurderede også, at der ikke var foretaget væsentlig terrænregulering for at opnå et plant og egnet underlag.

2.5. Klagen og bemærkningerne hertil

2.5.1. Korrespondance i klagesagen

I sagen indgår klagen af 3. september 2020. Klageren har uddybet klagen den 20. oktober 2020 samt indsendt materiale af 10. november og 19. november 2020. Kommunen er kommet med bemærkninger til klagen den 7. oktober 2020.

2.5.2. Forskelsbehandling ved afslag på belysning

Klagerens bemærkninger

Klageren anfører, at der med afgørelsen om at ridebanen ikke må have belysning, er tale om forskelsbehandling mellem to naboejendomme.

Klageren anfører, at der på naboejendommen A 2 2) er givet lovliggørende landzonetilladelse til en ridebane til kommerciel anvendelse og med en belysning i form af en lysmast på 8 m med to lamper. Klageren henviser til, at tilladelsen er givet på grundlag af samme kommuneplan. Ifølge klageren lyser naboens lysmast ind i skoven og over naboejendommens have, men ikke ud mod vejen.

Klageren har fremsendt en beregning over effekten af ridebanebelysningen på de to ejendomme, som viser, at effekten på klagerens ejendom er 0,537 Watt/m² ridebane, hvor den er 0,625 Watt/m² på naboens ridebane.

Klageren anfører, at der i landzonetilladelsen til ridebane med belysning på naboejendommen er sat vilkår for tidsrummet, hvori ridebanen anvendes og der må være tændt lys. Klageren henviser til afstanden fra naboens ridebane til naboer, som er kortere til alle naboer, end afstanden er fra klagerens ejendom. Der foreligger en underskriftsindsamling, hvori det fremgår, at omkringliggende ejendomme ikke oplever gener i forbindelse med ridebanen på A 2 .

Klageren har forsøgt at gå i dialog med kommunen omkring en løsning, f.eks. i form af beplantning, men kommunen har ikke reageret på dette.

Klageren henviser til, at der også findes et autoværksted på en naboejendom, hvor der er besøg på alle tidspunkter, og hvor der er lys på alle tider af døgnet.

Det er klagerens opfattelse, at kommunens afgørelse er en fortsættelse af kommunens administrationspraksis, og dermed er kommunens vurdering skøn under regel. Ifølge klageren henviser kommunen selv til, at der ikke er sket ændringer i kommuneplanen, hvorfor der heller ikke burde være forskel på vurderingen for de to naboejendomme.

Klageren er meget uforstående over for, hvordan vejen kan være en afgørende faktor for, at der ikke må opsættes belysning på ridebanen, når klageren flere gang har tilbudt, at der kunne plantes afskærmende beplantning ud mod vejen. Kommunen har selv for ca. 3 år siden ryddet eksisterende beplantning mod vejen.

Kommunens bemærkninger

Kommunen anfører, at som det fremgår af kommunens afgørelse, så ligger ejendommen og ridebanen på et hjørne, hvor A 1 slår et knæk. Det er vurderet, at placeringen har betydning for kulturmiljøet og udpegningen af området som et område med landskabsinteresser.

Kommunen har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

3.1.1. Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Carsten Munk-Hansen (formand), Helle Søeberg, Peter Buhl, Trine Eide, Anders Richelsen, Henrik Stjernholm, Keld Koustrup Sørensen, Ole Pilgaard Andersen, Henrik Høegh, Philip Hahn-Petersen og Peter Thyssen.

3.1.2. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.⁴

Planklagenævnet kan desuden tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes øvrige afgørelser efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er et retligt spørgsmål, om et bestemt forhold kræver landzonetilladelse.

3.1.3. Planklagenævnets prøvelse

Der er ansøgt samlet om lovliggørende landzonetilladelse til ridebane med belysning. Kommunen har truffet afgørelse om landzonetilladelse til ridebanen med vilkår om, at der ikke må opsættes belysning.

Planklagenævnet forstår kommunens afgørelse som et delvist afslag på landzonetilladelse til belysning på ridebanen.

Da afgørelsen er påklaget til nævnet, og idet der er tale om en samlet ansøgning om landzonetilladelse, vil Planklagenævnet prøve hele kommunens afgørelse.

3.2. Generelt om landzonetilladelser

I landzone må der ikke uden tilladelse fra kommunen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Hovedformålet med zoneinddelingen og landzonereglerne er at forhindre byspredning i det åbne land og at sikre, at egentlig bymæssig udvikling sker, hvor der gennem planlægningen er åbnet mulighed for det. Det følger af formålsbestemmelsen, at landzonereglerne skal administreres på baggrund af landskabelige, rekreative og arealressourcemæssige hensyn og andre samfundsmæssige interesser, f.eks. trafikale hensyn, samt hensynet til erhvervslivets muligheder for vækst og udvikling⁵. Ved afgørelsen kan der endvidere tages hensyn til, om det ansøgte vil påføre naboer urimelige gener.

Områder i landzone skal som udgangspunkt friholdes for anden spredt og uplanlagt bebyggelse m.v. end den, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri. Udover at værne om natur og landskab er varetagelsen af de primære erhvervsinteresser blandt de hensyn, der ligger bag landzonereglerne.

Efter hidtidig praksis lægges der stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset. I vurderingen indgår derfor over-

⁴ Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

⁵ Bemærkninger til lovforslaget, kapitel 7 (LFF nr. 76 af 23. januar 1991) og (LFF nr. 121 af 25. januar 2017).

vejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager (præcedensvirkning).

I sager om lovliggørelse skal forholdet som udgangspunkt vurderes, som i de tilfælde, hvor der er indgivet forudgående ansøgning.

3.3. Etablering af ridebane

Etablering af ridebaner anses for at være en ændret anvendelse, der kræver landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1.

Der kan efter omstændighederne gives landzonetilladelse til ridebaner i tilknytning til en hestepension, herunder en eventuel terrænregulering, såfremt denne ikke overskrider, hvad der er nødvendigt for at kunne opnå et plant og egnet underlag set i forhold til den konkrete anvendelse af banen. I forbindelse med en ridebane skal der også ske en vurdering af bl.a. den landskabelige påvirkning, f.eks. hvis anlægget af ridebanen forudsætter betydelige terrænreguleringer. Størrelsen skal også tages i betragtning i det omfang, den medfører en påvirkning af landskabet. Herudover skal de planmæssige forhold tages i betragtning, herunder eventuelle udpegninger i området.

I det omfang der ønskes etableret belysning ved banen, skal denne belysning også indgå i vurderingen af det samlede anlæg, uanset om der er tale om mindre lamper, som ikke i sig selv kræver landzonetilladelse som bebyggelse. Belysningen kan således efter omstændighederne have en landskabelig påvirkning, som er i strid med de hensyn, som skal varetages efter landzonereglerne. I særlige tilfælde kan belysning eventuelt også have betydning for dyr i området. Herudover kan belysning, som placeres meget tæt på naboer, udgøre nabogener, som skal inddrages i forbindelse med vurderingen af, om der kan gives en landzonetilladelse.

3.4. Lighedsgrundsætningen

Kommunen skal ved behandlingen af en ansøgning om landzonetilladelse overholde almindelige forvaltningsretlige principper, herunder lighedsgrundsætningen. Lighedsgrundsætningen indebærer, at kommunen ikke må udøve usaglig forskelsbehandling, dvs. at der skal være en saglig begrundelse for at nå til forskellige resultater, hvis der er tale om forhold, der i det væsentlige er ens.

Planklagenævnet foretager en fuld prøvelse af kommunens afgørelse, og nævnet er derfor ikke bundet af kommunens tidligere upåklagede afgørelser. Nævnet kan dog efter omstændighederne være bundet af egne tidligere afgørelser i klagesager.

Klageren har henvist til, at der på naboejendommen, A 2, er tilladt en lysmast på 8 m til brug for ejendommens ridebane. Denne tilladelse blev påklaget til det daværende Natur- og Miljøklagenævn, som i afgørelse af 7. juni 2016 stadfæstede kommunens afgørelse.

Planklagenævnet må derfor i sin prøvelse inddrage lighedsgrundsætningen, herunder om en stadfæstelse af kommunens afslag vil udgøre usaglig forskelsbehandling.

3.5. Planklagenævnets vurdering af tilladelsen

Planklagenævnet finder, at hverken planlægningsmæssige eller landskabelige hensyn taler afgørende imod en ridebane på den ansøgte placering. Nævnet har lagt vægt på, at ridebaner er naturligt hjemmehørende i landzone, at der er tale om en ridebane til brug for ejendommens hestepension, at der ikke er foretaget større terrænregulering for at opnå et egnet og plant niveau, at ridebanen opføres i tilknytning til bygningerne på ejendommen, at ridebanen ligger lavere i terrænet end vejen, samt at ridebanen i øvrigt ikke ses at påvirke de landskabelige beskyttelseshensyn væsentligt.

Efter nævnets opfattelse vil banen i sig selv heller ikke medføre væsentlige nabogener. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på afstanden til naboejendommens beboelse.

3.6. Planklagenævnets vurdering af vilkåret

Et flertal af Planklagenævnets medlemmer (Carsten Munk Hansen, Helle Søeberg, Peter Buhl, Trine Eide, Anders Richelsen, Henrik Stjernholm, Ole Pilgaard Andersen og Henrik Høegh) finder, at der kan gives lovliggørende landzonetilladelse til ridebanen, inkl. den ansøgte belysning i 1 m's højde.

Flertallet lægger i den forbindelse vægt på, at der i forvejen er en lyspåvirkning i området bl.a. som følge af lysmasten på naboejendommen. Ridebanebelysningen placeres desuden på hegn i en relativ lav højde på 1 m over ridebanens top og i øvrigt er afskærmet, så lamperne lyser nedad. Lyspåvirkningen er således begrænset.

Flertallet lægger også vægt på, at ridebanen bl.a. anvendes til brug for ejendommens hestepension og således ikke blot er til privat brug.

Hertil kommer, at lyset efter nævnets opfattelse ikke medfører en væsentlig forringelse af indkigget til skoven, at der ikke kan gives en tilladelse til den ansøgte belysning på ridebanen. Nævnet bemærker i den forbindelse, at tussmørkeperioden kun varer ganske kort tid, og at det efter nævnets opfattelse er for vidtgående at give et afslag på al belysning på den baggrund.

Flertallet finder derfor, at kommunens vilkår om, at der ikke må opsættes lys på ridebanen skal ophæves, og at der i stedet skal gives en lovliggørende landzonetilladelse til den ansøgte belysning.

For at minimere lyspåvirkningen af landskabet til det nødvendige finder nævnet dog, at belysningen af ridebanen bør begrænses til kun at være tændt, når ridebanen benyttes. Det skal desuden sikres, at belysningen til stadighed er

rettet ind mod banen og ikke lyser opad. Nævnet stiller derfor vilkår for tilladelsen.

Et mindretal af Planklagenævnets medlemmer (Keld Koustrup Sørensen, Philip Hahn-Petersen og Peter Thyssen) bemærker indledningsvis, at ridebanen ligger i et område, hvor der er udpeget særlige landskabelige beskyttelsesinteresser, hvilket som udgangspunkt taler imod en landzonetilladelse.

Mindretallet finder desuden ikke, at der i den konkrete sag foreligger sådanne sammenlignelige forhold set i forhold til naboens ridebanebelysning, at dette medfører, at der af den grund bør gives en landzonetilladelse til den ansøgte belysning. Nævnet finder ikke, at de landskabelige forhold på ejendommene er de samme, idet den ansøgte ridebane er placeret tæt ved A 1 og ligger ud til åbne arealer, samt hvor vejen slår et knæk, og hvor der er et længere kig til skoven fra nord, fra A 1, hvilket adskiller sig væsentlig fra naboejendommen, A 2. På naboejendommen ligger ridebanen og lysmasten i afstand fra vejen samt mellem bebyggede ejendomme til begge sider.

Mindretallet finder, at en tilladelse til belysning af ridebanen på netop dette sted vil medføre en negativ påvirkning af oplevelsen af landskabet og skoven, særligt set fra A 1 nord for ejendommen. Hertil kommer, at belysningen påvirker oplevelsen af landskabet og slører karaktertrækkende i det velbevarede kulturmiljø, særligt i skumringen, mens landskabet fortsat kan opleves. Denne negative påvirkning forstærkes af, at ridebanen ligger i tilknytning til et velbevaret kulturmiljø bestående af en række af husmandsudstyknings.

Mindretallet finder derfor, at kommunens vilkår om, at der ikke må opsættes lys på ridebanen skal fastholdes.

3.7. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet stadfæster Køge Kommunes afgørelse af 2. september 2020 om landzonetilladelse til en ridebane på ejendommen matr.nr. [REDACTED], på adressen A 1, 4632 Bjæverskov. Nævnet ændrer dog vilkåret om belysning til følgende:

- Belysningen må kun være tændt, når ridebanen benyttes.
- Belysningen skal være rettet ind mod banen, og lamperne skal være afskærmet foroven, så de ikke lyser opad.

Tilladelsen bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 5 år efter Planklagenævnets afgørelse, eller ikke har været udnyttet i 5 på hinanden følgende år, jf. planlovens § 56, stk. 2.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.⁶ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 4, stk. 2, i lov om Planklagenævnet.

4. Gebyr

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

⁶ Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.